

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 015590 25 U 2
Datum, 09.01.2026. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi, uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužitelja J. O. iz Z., ulica ... protiv rješenja tuženog organa Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj FZ3/8/1-31-1-1435-15/23 matični broj ... od 13.10.2025. godine, u predmetu utvrđivanja početka i prestanka osiguranja, odlučujući o tužbi od 05.12.2025. godine, donio je dana 09.01.2026. godine slijedeću

PRESUDU

TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

Obrazloženje

Tužitelj J. O. iz Z. podnio je dana 05.12.2025. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj FZ3/8/1-31-1-1435-15/23 matični broj ... od 13.10.2025. godine kojim je odbijena žalba tužitelja od 04.04.2025. godine podnesena protiv rješenja Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Zenica broj FZ7/2/1-31-1-6403-23/23 matični broj ... od 27.01.2025. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja za utvrđivanje početka osiguranja sa danom 01.01.1995. godine i prestanak osiguranja sa danom 31.12.2010. godine.

U svojoj tužbi tužitelj navodi da smatra da je osporeno rješenje tuženog organa nepravilno i nezakonito te pravno neodrživo jer tuženi organ nije pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje u upravnom postupku na način tako što je na štetu tužitelja odbio priznavanje prava dobrovoljnog osiguranja počev od 01.01.1993. godine do 31.12.2010. godine, iz kojih razloga osporeno rješenje pobija u cijelosti i traži poništaj istog rješenja.

U pogledu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja tužitelj navodi da je zbog toga došlo do pogrešne primjene materijalnog prava što se ogleda u tome da prvostepeni organ predviđa odredbu člana 19. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH, te citira navedenu zakonsku odredbu, te smatra neosnovanim zaključak tuženog organa da se tužitelj nije blagovremeno obratio tuženom organu sa svojim zahtjevom, zbog čega tuženi organ pogrešno tumači i primjenjuje odredbu člana 19. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Nadalje tužitelj smatra da nije tačno i da je kontradiktorno zaključivanje tuženog organa da tužitelj nije dostavio sve relevantne dokaze niti nove dokaze jer tužitelj ističe da je tuženi

organ u svom rješenju konstatirao da je tužitelj dostavio pored svojih dokaza i dokaz udruženja estradnih izvođača te izjavu da je obavljao dužnost tehničkog sekretara u istom udruženju a da tužitelju nisu plaćeni doprinosi zbog nedostatka sredstava, zatim tužitelj smatra neobrazloženim navode tuženog organa da iako je tužitelj dostavio sve relevantne dokaze da je zahtjev za registraciju prijave i odjave neosnovan, tužitelj ukazuje da je u ovom upravnom predmetu pokrenuo upravni spor i da je presudom njegova tužba uvažena, poništeno rješenje tuženog organa od 12.04.2024. godine i rješenje prvostepenog organa od 08.11.2023. godine, te da upravni organi nisu postupili po uputama iz navedene presude jer je činjenično stanje nepotpuno i pogrešno utvrđeno a isto se odnosi na ostvarivanje prava tužitelja iako je tužitelj dostavio sve relevantne dokaze koje tuženi organ ne spori, te priznaje da nisu plaćani doprinosi za tužitelja jer udruženje estradnih izvođača nije plaćalo doprinose zbog nedostatka sredstava.

Tužitelj ponavlja činjenicu da su činjenični navodi iz pobijanog rješenja paušalni, proizvoljni i bez konkretnog činjeničnog obrazloženja, te ponovno ukazuje na odredbu člana 19. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, te smatra da je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava i da je trebalo postupiti u skladu sa članom 8. Zakona o upravnom postupku te ispitati i utvrditi sve okolnosti i činjenice potrebne za donošenje zakonitog rješenja te da ovo znači da povrijeđen princip utvrđivanja materijalne istine.

Na kraju tužitelj smatra da obzirom na ovako utvrđeno činjenično stanje i materijalne dokaze da se nesporno može utvrditi da su ispunjeni zakonski uvjeti propisani odredbama člana 19. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBIH iz kojih razloga predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njegovu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa poništiti i predmet vratiti na ponovno odlučivanje, odnosno da se pobijano rješenje preinači na način da se tužitelju prizna pravo početka dobrovoljnog osiguranja počev od 01.01.1993. godine do 31.12.2010. godine, te tužitelj moli sud da ga oslobodi plaćanja sudskih troškova u ovom upravnom sporu zbog činjenice da je isti nezaposleno lice i lice starije od 65 godina.

Dopisom broj FZ3/8/1-31-1-1435-19/23 matični broj ... od 30.12.2025. godine tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem navodi da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon niti lični interes zasnovan na zakonu, te da ostaje kod rješenja u cijelosti i predlaže da se tužba odbije.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 05.12.2025. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa, kao i prvostepenog rješenja od 27.01.2025. godine u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima sud nalazi da su i prvostepeni organ, a i tuženi organ donijeli pravilna i na zakonu zasnovana rješenja koja se temelje na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju prvostepenog organa i pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja na koje činjenično stanje su upravni organi pravilno primijenili odredbe člana 19., 99., 101. stav 3. i 141 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, a tuženi organ se pravilno u svom rješenju pozvao i na odredbe člana 6., 7. i 12. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja (Službene novine FBIH, broj 52/11), pri čemu sud nalazi da upravni organi u postupcima donošenja svojih rješenja nisu povrijedili pravila upravnog postupka, odnosno nisu povrijedili načelo materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku, niti je došlo do pogrešne primjene odredaba Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (Službene novine FBIH, broj 13/18 i dr).

Odlučujući o tužbi od 05.12.2025. godine sud nalazi da je ista neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Iz stanja spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je predmet ovog upravnog postupka zahtjev tužitelja za uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje u dobrovoljnom osiguranu za period od 01.01.1993. godine do 31.12.1997. godine, a koji zahtjev je prvostepeni organ zaprimio dana 09.02.2023. godine, i koji zahtjev je tužitelj precizirao na zapisniku o saslušanju stranke od 13.01.2025. godine na način da je svoj zahtjev precizirao na zapisnik o usmenom saslušanju stranke od 13.01.2025. godine tako što je izjavio da je upoznat sa izlaganjem postupajućeg referenta i da želi urediti svoj zahtjev na način da podnosi zahtjev za utvrđivanje staža osiguranju po članu 49. odnosno da se registruje staž o d 01.01.1995. godine kada se vratio u BiH do 31.12.2010. godine jer smatra da dobrovoljno osiguranje nije prekidao do 2010. godine.

U postupku odlučivanja po navedenom zahtjevu od 09.02.2023. godine prvostepeni organ je svojim rješenjem od 08.01.2023. godine odbio zahtjev tužitelja za utvrđivanje početka dobrovoljnog osiguranja sa danom 01.01.1993. godine i prestanka osiguranja sa danom 31.12.1997. godine, a koje rješenje je potvrdio tuženi organ svojim rješenjem od 12.04.2024. godine, a nakon što je tužitelj svojom tužbom od 24.05.2024. godine pokrenuo upravni spor pred Kantonalnim sudom Zenica, isti sud je svojom presudom broj 04 0 U 015590 24 U od 16.07.2024. godine uvažio tužbu tužitelja, poništio rješenje tuženog organa kao i prvostepeno rješenje od 08.11.2024. godine, te predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak.

Nakon donošenja navedene presude prvostepeni organ je donio novo rješenje 04.10.2024. godine kojim je ponovno odbijen zahtjev tužitelja za utvrđivanje početka dobrovoljnog osiguranja sa danom 01.01.1993. godine i prestanak osiguranja sa danom 31.12.1997. godine a u skladu sa odredbama člana 19. i 99. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH, koje rješenje je tuženi organ u postupku po žalbi tužitelja poništio svojim rješenjem od 18.11.2024. godine i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak radi pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja u ovom upravnom predmetu, odnosno da se tužitelj pozove i upozna sa odredbama člana 99. i 141. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju te da se upozna sa činjenicom da može urediti svoj zahtjev u skladu sa članom 67. stav 2. Zakona o upravnom postupku i da može dostaviti nove dokaze, te da se upozna sa činjenicom da je doprinose moguće uplatiti samo za periodu u kojem postoji prijavljeno osiguranje.

Postupajući po uputama i pravnim shvatanjima iz citirane presude Kantonalnog suda Zenica te u skladu sa uputama iz rješenja tuženog organa od 18.11.2024. godine prvostepeni organ je u ponovljenom postupku odlučivanja po zahtjevu tužitelja od 09.02.2023. godine pozvao i saslušao tužitelja na zapisnik od 13.01.2025. godine iz kojeg proizilazi da je tužitelj upoznat sa odredbama člana 99. i 141. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju te da su tužitelju navedeni članovi zakoni pročitani i detaljno pojašnjeni prema uputi drugostepenog organa, te da je tužitelj upoznat sa činjenicom da je doprinose moguće uplatiti samo period za koji postoji prijavljeno osiguranje kao i sa podacima evidentiranim u matičnoj evidenciji Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje, te je tužitelju ostavljena mogućnost da iznosi nove činjenice i predlaže nove dokaze, te je upoznat sa činjenicom da je njemu obezbjeđena pomoć i pojašnjenje za eventualne nejasnoće u predmetu, te je tužitelj na navedeni zapisnik od 13.01.2025. godine izjavio da želi urediti svoj zahtjev od 09.01.2023. godine na način da podnosi zahtjev za utvrđivanje staža osiguranja po članu 99. odnosno da

se registruje staž od 01.01.1995. godine kada se vratio u BiH do 31.12.2010. godine jer smatra da dobrovoljno osiguranje nije prekidao do 2010. godine.

Nadalje na zapisnik tužitelj je lično potpisao bez ikakvih istaknutih primjedbi na isti.

U ponovnom saslušanju na zapisnik od 27.01.2025. godine tužitelj je izjavio da je dokumentacija koju je predao prvostepenom organu 17.01.2025. godine dopuna na ranije predati zahtjev o kome se rješavalo.

Pored navedenog zapisnika i izjave tužitelja, te novih dokaza koji se odnose na nalaz doktora medicine i mišljenje udruženja estradnih izvođača te izjava tužitelja o tome da je obavljao dužnost tehničkog sekretara u pomenutom udruženju prvostepeni organ radi pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja pribavio i mišljenje Odjeljenja za matičnu evidenciju od 27.01.2025. godina, a pored toga u toku posebnog ispitnog postupka utvrđeno je da je tužitelj rođen 08.03.1958. godine, da u bazi podataka matične evidencije ne postoje registrovani podaci o periodu početka i prestanka osiguranja za period od 01.01.1995. godine do 31.12.2010. godine, također je prvostepeni organ cijenio i dostavljenu kopiju radne knjižice tužitelja registarski broj ... izdatu dana 09.01.1975. godine na osnovu koje je utvrdio da u istoj nema izvršen upis staža osiguranja za period 01.01.1995. godine do 31.12.2010. godine, također je utvrđeno da za navedeni period nema registrovane uplate doprinosa u matičnoj evidenciji aktivnih osiguranika, prvostepeni organ je zatražio od Zavoda zdravstvenog osiguranja ZDK dostavljanje potvrde o zdravstvenom osiguranju za sporni period te da je Zavod zdravstvenog osiguranja dostavio kopiju ličnog kartona tužitelja broj ... iz kojeg je prvostepeni organ utvrdio da u istom nije evidentirano da je tužitelj u spornom periodu bio prijavljen na zdravstveno osiguranje, također jer utvrđeno da tužitelj nikada prvostepenom organu nije dostavio rješenje o prijemu na dobrovoljno osiguranje, niti rješenje o odjavi sa dobrovoljnog osiguranja za traženi period, a što proizilazi iz akta matične evidencije prvostepenog organa od 26.09.2024. godine

Također je prvostepeni organ pribavio i odgovor Odjeljenja za finansije od 26.09.2024. godine iz kojega proizilazi da u navedenom odjeljenju ne postoje finansijske kartice za sporni period za tužitelja.

Nakon provedenog posebnog ispitnog postupka prvostepeni organ je izvršio ocjenu svih dokaza pojedinačno i u međusobnoj povezanosti te je donio rješenje od 27.01.2025. godine kojim odbija zahtjev tužitelja za utvrđivanje početka osiguranja sa danom 01.01.1995. godine i prestanak osiguranja sa danom 31.12.2010. godine, pri čemu je u obrazloženju svog rješenja detaljno iznio svoj zaključak o tome iz kojih razloga je odbijen ovakav zahtjev tužitelja, pri čemu se prvostepeni organ pozvao na odredbe člana 99., 101. stav 3. i 141. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju uz ocjenu i zaključak da se na osnovu ovakvih činjenica i dokaza zaključuje da tužitelj nije ispunio uvjete iz člana 99. i 141. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju te uvjete iz člana 14. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, te da je rješenje doneseno na osnovu utvrđenih činjenica i dokaza koji su cijenjени pojedinačno i u međusobnoj povezanosti.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje te izveden zaključak u pogledu činjeničnog stanja i zakonske odredbe na osnovu kojih je prvostepeni organ donio svoje rješenje, sud nalazi da je ovakvo rješenje prvostepenog organa pravilno i na zakonu zasnovano jer se isto temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja te pravilnoj primjeni odredaba Zakona o penzijskom i

invalidskom osiguranju FBIH broj 13/18 i dr., te pravilnoj primjeni odredaba Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, a pored toga sud nalazi da je prvostepeni organ u postupku donošenja svog rješenja vodio računa o uputama i primjedbama iz presude ovoga suda broj 04 0 U 015590 24 U od 16.07.2024. godine te o uputama i primjedbama iz rješenja tuženog organa broj FZ3/8/1-31-1-1435-12/23 matični broj ... od 18.11.2024. godine, te sud cijeni da prvostepeni organ u postupku donošenja svog rješenja nije počinio nikakve bitne povrede pravila upravnog postupka, niti je došlo do nepravilne primjene materijalnog prava na štetu tužitelja, a kako to isti neosnovano navodi u svojoj tužbi.

U postupku ocjene pravilnosti i zakonitosti osporenog akta tuženog organa sud nalazi da je i tuženi organ u postupku odlučivanja po žalbi tužitelja od 04.04.2025. godine podnesenoj protiv rješenja prvostepenog organa od 27.01.2025. godine donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje kojim je žalbu tužitelja odbio pravilno zaključujući da ista nije osnovana.

Prema ocjeni ovoga suda pravilno tuženi organ u svom rješenju poprima da je činjenično stanje u ovom upravnom predmetu pravilno i potpuno utvrđeno te izveden pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te da je od strane prvostepenog organa pravilno primijenjeno materijalno pravo, pri tome tuženi organ u obrazloženju svog rješenja pravilno elaborira utvrđeno činjenično stanje prvostepenog organa te pravilno i potpuno cijeni sve navode tužitelja iz njegove žalbe i pravilno ukazuje na odredbe člana 101. stav 3. te 141. i 19. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBIH a sve u vezi člana 99. istog Zakona, te pravilno ukazuje i citira odredbe člana 6., 7. i 12. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja.

Tuženi organ pravilno izvodi zaključak da se ne može utvrditi retroaktivni početak i prestanak dobrovoljnog osiguranja sa danom 01.01.1995. godine do 31.12.2010. godine, pri tome tuženi organ pravilno ukazuje i na odredbu člana 19. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBIH, te pravilno zaključuje da je prvostepeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano a žalba tužitelja u cijelosti neosnovana.

Dakle, kada se ima u vidu tačno opredjeljeni predmet ovog upravnog postupka i odredbe člana 99., 101. stav 3. i 141. Zakona o upravnom postupku, po osnovu kojih je tužitelj i opredijelio i podnio svoj zahtjev, sud nalazi da su upravni organi izveli pravilan zaključak da tužitelj niti jednim svojim dokazom nije dokazao osnovanost podnesenog zahtjeva, dakle nije ispunio uvjete propisane navedenim zakonskim odredbama zbog čega su upravni organi tužiteljev zahtjev pravilno odbili pri tome su imali u vidu i nove dokaze koje je tužitelj dostavio uz svoj zahtjev a radi se o nalazu doktora medicine specijaliste medicine rada od 05.12.2022. godine i mišljenju udruženja estradnih izvođača Ze – do kantona od 17.01.2025. godine, što znači da su upravni organi ovakvim svojim rješenjima na pravilan i zakonit način riješili ovu upravnu stvar na temelju činjenica i dokaza prikupljenih po službenoj dužnosti od strane prvostepenog organa kao i činjenica i dokaza koje je tužitelj dostavljao u toku trajanja ovog upravnog postupka, te su izveli pravilan zaključak o tome da je valjalo odbiti njegov zahtjev za utvrđivanje početka osiguranja sa danom 01.01.1995. godine i prestanak osiguranja sa danom 31.12.2010. godine.

Na osnovu svega naprijed navedenog sud nalazi da niti prvostepeni organ, a niti tuženi organ u postupcima donošenja svojih rješenja nisu počinili nikakve povrede pravila upravnog postupka, a prije svega nije došlo do povrede načela materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku (tužitelj pogrešno u svojoj tužbi navodi da je došlo do postupanja suprotnog članu 8. Zakona o upravnom postupku te da je povrijeđen

princip utvrđivanja materijalne istine, jer navedeni član 8. citiranog Zakona regulira načelo saslušanja stranke u postupku a ne načelo materijalne istine), te također sud nalazi da upravni organi u svojim rješenjima nisu pogrešno i na štetu tužitelja primijenili odredbe materijalnog prava, a prije svega odredbe člana 19. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH, kao to tužitelj neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 05.12.2025. godine sud nalazi da je ista u cijelosti neosnovana i da tužitelj neosnovano istom tužbom ukazuje na nepravilno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i povredu principa utvrđivanja materijalne istine te nepravilnu primjenu materijalnog prava.

U pogledu navoda tužitelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i povredi principa utvrđivanja materijalne istine sud nalaz da su ovakvi navodi tužitelja neosnovani i ničim utemeljeni iz razloga što uz svoju tužbu sudu prije svega nije dostavio nikakve dokaze materijalne ili subjektivne prirode o osnovanosti svog korigiranog zahtjeva za utvrđivanje staža osiguranja po članu 99. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, pri čemu sud nalazi da se na osnovu dokaza koje je tužitelj dostavio prvostepenom organu u toku trajanja ovog upravnog postupka i na osnovu dokaza koje je prvostepeni organ pribavio po službenoj dužnosti u cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja od strane upravnih organa pravilno zaključuje da nisu ispunjeni uvjeti iz člana 99. i 141. Zakona o upravno postupku jer tužitelj upravnim organima nije dostavio bilo kakav dokaz materijalne i subjektivne prirode propisan članom 141. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, pri čemu su upravni organi na pravilan i zakonit način cijenili svaki dokaz pojedinačno i u međusobnoj povezanosti te pravilno zaključili da se tužiteljev zahtjevu ne može udovoljiti i isti zahtjev su pravilno odbili.

Pri tome sud ukazuje i na neosnovanost navoda tužitelja koji se odnose na činjenicu da je tužitelj dostavio dokaze i to mišljenje udruženje estradnih izvođača i svoju izjavu o tome da je obavljao dužnost tehničkog sekretara, navedene dokaze cijenili su i prvostepeni organ, a i tuženi organ što proizilazi iz obrazloženja istih a i prema ocjeni ovoga suda nedvojbeno proizilazi da je ovakav zaključak upravnih organa pravilan jer sa dokazima na koje se tužitelj poziva ni na koji način ne može dokazati osnovanost njegovih navoda iz tužbe obzirom na činjenicu da se u mišljenju udruženja estradnih izvođača ZDK od 17.01.2025. godine samo navodi da je tužitelj dao poseban doprinos kulturu i umjetnosti ZDK kroz stvaranje i izvođenje tradicionalne bosanske pjesme sevdalinke, što znači da se iz navedenog mišljenja ne može zaključiti da je tužitelj bio stalni uposlenik u udruženju estradnih izvođača ZDK na mjestu tehničkog sekretara niti se može zaključiti da je isti ostvarivao pravo na lični dohodak niti da je isti bio prijavljen kao stalni uposlenik kod Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje niti postoje dokazi da je istome vršena uplata doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, a što je u direktnoj vezi sa nalaženjem prvostepenog organa da se u radničkoj knjižici tužitelja i u matičnoj evidenciji prvostepenog organa ne nalaze registrovani podaci za tužitelja o njegovoj prijavi na penzijsko i invalidsko osiguranje i eventualnoj odjavi, osim što se u spisu nalazi uvjerenje o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji od 04.10.2024. godine u kojem se vidi da je tužitelj bio prijavljen na dobrovoljno osiguranje kod penzijskog i invalidskog osiguranja SR BiH u period od 05.07.1990. do 31.12.1992. godine, sa tačno izraženim iznosima primanja i uplate doprinosa, a za period za koji tužitelj traži da se utvrdi staž osiguranja niti u jednom dokazu ne postoje podaci o tako ostvarenom penzijskom stažu odnosno stažu osiguranja, iz kojih razloga su neosnovani navodi tužitelja vezani za nepravilno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Tužitelj nepravilno u svojoj tužbi navodi da se radi o povredi člana 8. Zakona o upravnom postupku odnosno povredi principa utvrđivanja materijalne istine jer član 8. Zakona o upravnom postupku regulira načelo saslušanja stranke u postupku, princip utvrđivanja materijalne istine odnosno načelo materijalne istine je regulisano odredbom člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku.

Također sud nalazi neosnovanim i navode tužitelja da upravni organi i nisu postupili u skladu sa uputama iz presude Kantonalnog suda Zenica od 16.07.2024. godine, jer se iz obrazloženja i prvostepenog rješenja a i rješenja tuženog organa jasno vidi da je prvostepeni organ vodio računa o uputama i primjedbama iz navedene presude te da se pridržavao i uputa iz rješenja tuženog organa od 18.11.2024. godine.

Na kraju sud nalazi neosnovanim i pozivanje tužitelja na odredbu člana 19. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH prije svega iz razloga što je tužitelj svoj zahtjev opredijelio na osnovu člana 99. i 141 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH, a član 19. regulira pojam osiguranika u dobrovoljnom osiguranju, te se pravilnim tumačenjem navedene zakonske odredbe zaključuje da ista regulira pojam lica u dobrovoljnom osiguranju odnosno osiguranika te da takvo lice se može osigurati na dobrovoljno osiguranje pod uslovima predviđenim zakonom a najkasnije do 65 godine života, što znači da je tužitelj imao pravo i mogućnost da se kao lice koje nije osiguranik u obaveznom osiguranju može osigurati na dobrovoljno osiguranje, ali najkasnije do navršene 65 godine života, zbog čega se navedena zakonska odredba ne može primijeniti u ovoj upravnoj stvari upravo zbog tačno opredijeljenog predmeta upravnog postupka odnosno činjenice da je tužitelj svojim izmijenjenim zahtjevom od 13.01.2025. godine tražio utvrđivanje staža osiguranja po članu 99. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH.

Dakle, kako tužitelj navodima iz svoje tužbe nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa, niti prvostepenog rješenja, a sud nalazi da su ista rješenja pravilna i na zakonu zasnovana, to proizilazi da je predmetna tužba neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Shodno odredbi člana 12. stav 1. Zakona o sudskim taksama ZDK (Službene novine ZDK, broj 1/16) tužitelj se oslobađa od obaveze plaćanja takse na tužbu i presudu u ovom upravnom predmetu u ukupnom iznosu od 40,00 KM obzirom na činjenicu da je isti nezaposleno lice, te da se radi o licu koje ima više od 65 godina i licu koje nije sposobno obavljati bilo kakve poslove i radne zadatke a što proizilazi iz nalaza doktora medicine od 05.12.2022. godine kojim je dato i mišljenje da se tužitelj uputi na invalidsku komisiju radi utvrđivanja nesposobnosti za rad i privređivanje, pa imajući u vidu navedene činjenice proizilazi da tužitelj nema novčanih sredstava kojima bi mogao izmiriti obaveze po osnovu takse na tužbu i presudu u ovom upravnom predmetu zbog čega je i oslobođen iste obaveze.

Zapisničarka

S u d i j a

Mandžuka Jasmina

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.